

קבית

שבועון קבוצת יבנה

י"ז באדר א' תשפ"ב - (18.2.22)

שלמה נחליאל ורבקה ריין בתערוכת מזון בדובאי עם שני מבקרים מעומאן.

שבת פרשת כי תשא

כניסת השבת - 17:07 - צאת השבת - 18:08

תפילת מנחה בימי החול – 17:25

שבת פר' כי תשא

17:07 - הדלקת נרות

17:22 - מנחה, קבלת שבת, ערבית

08:00 - שחרית

13:00 - מנחה גדולה

17:07 - מנחה קטנה

18:08 - צאת השבת

שיעור בליל שבת

קובי שטיין

* * *

שיעור

אחרי תפילת מוסף

אייל זנה

אספת החברים במוצ"ש ב-21.00

בחדר אוכל ובזום

מזל טוב !

* לידידה קריק להולדת הננינה, נכדה לאורית וירון ששון. ברכות לחמולות ששון וקריק.

להתראות בשמחות !

חגיגת בת המצווה של יהל לב, בתם של שרון וגיורא, תתקיים אי"ה ביום רביעי, כ"ב באדר א' (23.2).

ט.ל.ח

בתיאור הדמויות על מיגונית הכותנה בגליון פר' תרומה מס' 1495 מופיע יעקב אדר ז"ל ולא איציק ליברמן כפי שנכתב בטעות.

כל קושי וקושי שהיה לנו כיחידים או כעם הוא חלק מאיתנו והוא משהו שהופך אותנו למי שאנחנו, ואם הצלחנו - גם לעשות תשובה ולעורר את רחמי שמיים בתפילה. יש מצב שנקבל גם קצת סיעתא דשמיא והדרכה, כמו אצבע המורה כיצד לעבור את הקושי, להיבנות ממנו ולגלות דרכו את המהות הפנימית שלנו.

מחצית השקל מלמדת אותנו דבר נוסף - שאף פעם אני לא אצליח להיות שלם כשאני לבד. אני אף פעם לא אצליח להתגבר על הקשיים ועל הדברים שאותם אני צריך באמת לתקן בעולם הזה בתור 'זאב בודד'. כדי לעבור את הקשיים בחיים ולהיבנות מהם אנחנו צריכים להתחבר למישהו אחר ולדעת לבקש עזרה, לקבל עזרה ולתת עזרה לאחרים. רק ביחד אפשר להיות שלמים.

בשבת שעברה עשינו שבת פנימיה לשכבת י"א והיתה שבת ממש מרוממת ונעימה. כחלק מהשבת נתתי הרצאה לתלמידים מתוך הסיפור האישי שלי.

כל פעם שאני מספר את זה, אני קולט כמה הקשיים שלי והאתגרים שה' שם אותי בהם הפכו להיות חלק ממני, והם דווקא מה שמייחד אותי, והופכים את השליחות שלי להיות מיוחדת.

הרבי הרש"ב (אחד מאדמו"רי חב"ד) אמר פעם:

”לא הייתי קונה את הצרות שלי בחיים אבל גם לא הייתי מוכר אותם בשום סכום שבעולם.”

וַיִּדְבֹר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנִתְּנוּ אִישׁ כַּפָּר נַפְשׁוֹ לַה' בַּפְּקֹד אֹתָם. זֶה יִתְּנוּ כָּל הָעֵבֶר עַל הַפְּקֻדִים מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֻצֵי הַשֶּׁקֶל תִּרְוַמָה לַה' (שמות ל', י"א-י"ג).

כל מקום שנאמר "זה" - משמע מורה באצבע. ואומר רש"י: "הראה לו כמין מטבע של אש, ומשקלה מחצית השקל, ואומר לו כזה יתנו", עכ"ל.

בשלושה דברים לומדים מהמילה "זה" שמה נתקשה בעשיית המצווה, או בדיוק רצון ה', או אולי היה קושי במהות הפנימית של המצווה. אך בכל אופן משה נתקשה והיה זקוק לסיעתא דשמיא ולהדרכה מאת ה'.

שלושת הדברים האלו הם: מעשה ה"מנורה" שכתוב **"זֶה** מעשה המנורה מקשה זהב וגו'", **"מחצית השקל"**, שכתוב **"זֶה** יתנו כל העבר על הפקודים", וקידוש **"החודש"** שכתוב: **"הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֹדְשִׁים וגו'."** רש"י: **"הזה" -** נתקשה משה על מולד הלבנה באיזו שיעור תראה ותהיה ראויה לקדש, והראה לו באצבע את הלבנה ברקיע, ואמר לו כזה ראה וקדש. חז"ל מלמדים אותנו שראשי התיבות של שמו של משה רבינו רמוזים בשלושת הדברים שבהם הוא התקשה ולמרות שאולי זהו מסר נדוש, אני אוהב להתבונן בו.

בעצם הקשיים של משה הם מה שמרכיב את השם שלו, וכידוע בשם מסתתרת מהות פנימית. וכיוון שחז"ל מלמדים אותנו את זה, ישנה התבוננות שכל אחד צריך לקחת לגבי הקשיים שלו.

למה שכבר נלמד או למה שצפוי להילמד, ולעיתים גם לאקטואליה. כמו כן האופן שבו התלמידים הנאמנים, כ-25 איש ואישה, אשר חלקם באים מוכנים לשיעור אחרי שקראו קודם בבית את הפרקים, אינם שומעים פסיביים אלא משתתפים פעילים אשר שואלים, מקשים ומוסיפים מהידע שלהם.

חשוב לי לציין שבין המתמידים בשיעור נמצאים ”זקני השבט” חנה יעיר, נתן גדסי ועוד רבים וטובים.

בחודש אדר ב' יתחדש השיעור ובו ילמד נח את ספר היובלים. השעור מומלץ בחום!

בכל יום שישי בשנים האחרונות מתקיים השיעור ”929 תנ”ך ביחד”, בשעה 08:00 באולם האירועים.

נוח חיות הוא המלמד הקבוע ולעיתים מחליף אותו הרב אילעאי. שיעור זה הוא מיזם ישראלי ללימוד פרק יומי בתנ”ך, שהוקם בשנת 2014 ביוזמתו של חבר הכנסת לשעבר אבי וורצמן, כחלק ממבצע כלל ישראלי. בראש המיזם עומדים מיוזענו הרב בני לאו והעיתונאית גל גבאי. בכל שבוע לומדים בכל המקומות את אותם פרקי התנ”ך.

בראש חודש אדר א' הסתיים סבב שלם נוסף של לימוד התנ”ך ועכשיו מתחילים מחדש.

ראש החוג שלנו הוא רן ליבר המקיים אותו במסירות והתמדה ראויים לשבת, ודואג לעדכן את המשתתפים מה הם הפרקים בהם יעסוק השיעור השבועי. השיעורים היו ברמה מאוד גבוהה. כלומר הידע של נח מרחיב את הדעת ומעורר הערצה. הוא בוחר נושא מסוים מבין אותם הפרקים שנלמדים באותו השבוע ועוסק דווקא בו -- כי אי אפשר לדבר על הכל ... ותמיד מקשר אותו

ארבע שעות ביום / דינה ספראי

לשומר לילה בלילה שיבוא לעזור. גם מי שנהנה – נשאר עם צלקות.

5. **המוכיח בשער:** היינו במשך שעות רצופות עם הילדים! מי היום נמצא ברציפות עם ילדיו במשך 4 שעות בלי כביסה, בישולים, עבודה, פלאפון?

6. **ההלנה זה "פיצוחים" לעומת כל היתר:** עצם התפיסה ש"הקיבוץ מחנך" "הרדימה" את ההורים, והעניקה השפעת-יתר למערכות ולאנשי חינוך שלא תמיד היו מומחים לכך.

7. **תגידו תודה!** היו הורים שלא היו מסוגלים לתת לילדים שלהם מה שהמסגרת הקיבוצית העניקה להם. יש לילדים האלה מזל גדול.

8. **האנטי-אג'נדה:** אל תדברו בשמי. אל תספרו שאתן יודעות את האמת עליי, ואל תדברו על נזקי הלינה המשותפת כעובדות בדוקות וגמורות החלות על כולם.

9. **מה שהיה היה.** חבל על ההשקעה בחרטות ובשיפוטים. גם הדור שמסתכל היום על טעויות העבר – יעשה את הטעויות שלו. דור דור ופכחוננו, דור דור ועוורונו. לא שופטים דור אחד לפי נקודת מבט של דור אחר.

השבוע געשה הרשת בעקבות הסרט "ארבע שעות ביום", ובו ראיונות עם אמהות המביטות לאחור על ההלנה המשותפת בחרטה על כך שהלכו "עם הזרם" ולא מצאו את הכוחות לצאת נגד השיטה. הסרט מבוסס על ספר של אוריין צ'פלין באותו שם. הספר, בניגוד לסרט, מצליח לא להיות שיפוטי ומשאיר לקוראים להרהר בעצמם על הדברים. אגב, בין המרואיינות בספר נמצאות שתי נשים המוכרות לי, עדה חפץ ושושנה עברון, והיתה לי חוויה מרתקת לקרוא אותן.

בעיתון "זמן קיבוץ" התפרסמה כתבת קדימון לסרט, שקוממה אחת מחברות יבנה. "מרוח הכתבה" כך אמרה לי, "יוצאת תמונה חד-צדדית שההלנה היתה גרועה לכולם. זה עיוות של המציאות. אני, ילדי ורבים מחבריי – חוינו חוויה טובה וכיפית". בעקבות אותה שיחה עקבתי אחרי השיח ברשת, ואני מביאה לקט תגובות שנתקלתי בהן, המשקפות מגוון דעות ונקודות מבט:

1. **האבא המתוסכל.** שיחקתי עם ילדיי, השכבתי אותם, סיפרתי להם. למה הוצאתם את האבות מהשיח?

2. **הילדה הפצועה:** ברחתי מהגן והחזירו אותי כל פעם מחדש. היה בלתי נסבל.

3. **החברמ'ן:** היה כף. היה הווי, היו סיפורים. חבל שזה נגמר.

4. **מייצג ההורות המושלמת:** ילדים צריכים בית, עטיפה, תחושת ביטחון. ולא לקרוא

ביקור בדובאי

הפעם דרכו רגליים יבנאיות בדובאי במסגרת תערוכה של הזיתיה. יצאו שלמה נחליאל, המנכ"ל, רבקה ריין מנהלת הייצוא ומירית, מנהלת הייבוא.

ביקשנו מרבקה להשיב מרחוק לשאלותינו.

איזו תערוכה זו?

רבקה: תערוכת Gulfood, תערוכת מזון בינלאומית. זאת תערוכה ענקית המתפרסת על כמה בניינים. התערוכה מתקיימת בין ה-13 ל-17 בפברואר.

מבקר מדובאי

בשנה שעברה היינו אמורים להשתתף אך ברגע האמת לא אושר לנו לטוס בשל הקורונה. הפעם גם אנחנו מציגים, יש לנו ביתן הצמוד לביתנים נוספים של תוצרת ישראלית.

איך התארגנם לקראת התערוכה?

לאורך ההכנות היינו בקשר עם מכון הייצוא, כשבועיים לפני כן שלחנו משטח עם קופסאות מוצרים לטעימות בדוכן ולדוגמאות ללקוחות

פוטנציאליים, שלחנו גם קופסאות ריקות לתצוגה וקטלוגים (המשטח חיכה לנו בביתן כשהגענו). יצרנו קשר עם לקוחות וספקים פוטנציאליים, וקבענו להיפגש איתם בתערוכה.

אילו מטרות הצבתם לעצמכם?

להציג את מרכולתנו כדי להגיע לשווקים חדשים, והשנה שמנו לנו למטרה להגדיל את סל המוצרים מהייבוא, ואנו מחפשים ספקים מעניינים למוצר מוגמר וגם לחומר גלם.

הגיעו אלינו לביתן הרבה מתעניינים מארצות ערב - איחוד האמירויות, עירק, אירן, ערב הסעודית, והרבה מתעניינים מהשטחים - מעזה וחברון. כולם היו מאוד ידידותיים ואהבו מאוד את התוצרת.

הבאנו איתנו הרבה דוגמאות לבדיקה, נפגשנו עם הרבה ספקים ולקוחות פוטנציאליים, ואם משהו מזה יקרום עור וגידים הצלחנו במשימה.

מבקרים מהודו

מקדימים במצות מצווה

יש שמתחילים להתכונן עכשיו לפורים, אבל יש גם מי שנמצאים כבר עמוק בענייני הפסח. נירית אפרתי מספרת שכבר בתום חג חנוכה היא מכנסת את צוות "מצות מצווה". "אנחנו צוות קבוע ונאמן המבצע את המיזם ביחד כבר כמה שנים ברצף, וכולם כמובן מתגייסים. בפגישה הראשונה מרימים כוסית וקובעים תאריך. בפגישה השנייה שהתקיימה לפני זמן קצר, התארגנו לכמויות, והחלטנו לפרוש את המבצע על שלושה ימים - **שלישי רביעי חמישי - ג'-ד'-ה' בניסן, 5-7/4**. אני מקפידה שיום חמישי ייכלל בימים, כדי שסטודנטים, חיילים ובוגרי מכינות יוכלו להשתתף. בצוות המקסים שלי משתתפים אליקים איטלי, ניר בטר, יואב בית אריה, אושר חן, יפעת וולף-כהן, אבשלום טסלר והרב אילעאי. השנה הצטרף גם איתי נחליאל.

כבר הזמנו את הקמח, הציוד והחומרים, ובחרנו מיקום - במשטח ובחדר אוכל הדרומי. **עם תכנון כזה, בטח התנור כבר מוכן, שאל המדור את נירית.**

"אנחנו מחכים לרצף של ימי שמש כדי לפתוח את המחסן ולראות את המלאי. חשוב שתציינו שכל שנה אנחנו מקפידים לתרום 300 ערכות לילקט ישראל".

ואם יצמח חלילה וריאנט נוסף?
"אנחנו נתאים את עצמנו לתו ירוק אם נידרש לכך".

תזמינו קבוצות או בודדים?

"השנה נתבסס רק על כוחות מקומיים. אני קוראת לזה "מבצע של קהילה": נרתמים, ביחד, יש הנאה ויש תוצר!! הרבה מאד אנשים מחכים לזה!!

אז רישמו ביומנכם את התאריכים".

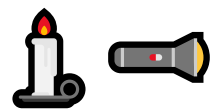
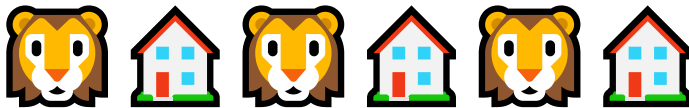
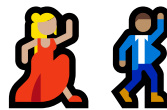
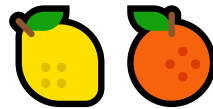
תזכורת משנים עברו...

לכל מאומת יש שם ואימוגי

מזוית עינינו קלטנו אימוגי שהותאם כיד
הדמיון הטובה למאומת. מצליחים לחבר?

ותודה לשרית חפץ על הצומי!

השנייה הזאת שקופצת בווטסאפ הודעה מצוות
חירום על מאומת קורנה, עם התוספת הקבועה
שהמאומת הביע את הסכמתו? אז פתחנו,
הזדהינו, חשבנו: "מה זה אומר עלי?". ואז,

יוצאים מהכלל – טיפול בילדים על הרצף האוטיסטי

במסגרת "פברואר יוצא מן הכלל" בחרנו לעסוק הפעם בטיפול בילדים אוטיסטים. שוחחנו עם איילת אריבא, רונה כהן ונוי שטיינר.

איילת אריבא

ילדים שמראים איסוף ידע ומומחיות בתחומי עניין ספציפיים וייחודיים.

שיעור הילדים עם אוטיזם באוכלוסייה הולך וגדל בעשורים האחרונים, ועומד כיום על כ- 1:70 ילדים. הגורם לאחוז הגדל של ילדים עם אוטיזם אינו ידוע.

בכל גן יש בין 8 ל-9 ילדים, שזוכים לצוות רחב של אנשי חינוך וטיפול. בצוות החינוכי בכל גן יש גננת, גננת מחליפה ושלוש סייעות. בצוות הטיפולי יש רכזת, 2-3 מטפלות רגשיות, מרפאה בעיסוק וקלינאית תקשורת. הגן פתוח עד השעה 17:00.

לכל ילד יש סל של טיפולים. ילד המאובחן באוטיזם מקבל את סל הטיפולים הכי גדול ממשד הבריאות מבחינת שעות טיפול, מה שמקנה יתרון לאבחנה באוטיזם על פני אבחנות אחרות.

-מה תפקידך?

כמרפאה בעיסוק אני עובדת עם הילדים על **ויסות ועיבוד חושי** הנועד לתמוך ביכולות למידה, קשב, קשר ותקשורת איכותיים יותר. **שיפור התשתית הגופנית** – אתגרים בתחומים של מוטוריקה גסה הכוללות קואורדינציה, שיווי משקל, תכנון מוטורי, ויסות כוח וכדומה. **תמיכה ופיתוח יכולות של מוטוריקה עדינה** – שיפור יכולות גרפו-מוטוריות כולל אחיזה, דומיננטיות ידנית, תיאום שתי ידיים ועין-יד, על מנת לאפשר

איילת היא מרפאה בעיסוק בגני תקשורת בהם לומדים ילדים המאובחנים כ"אוטיסטים".

איילת: אני עובדת בשני גני תקשורת של ילדים בגילאי טרום חובה. הגנים שייכים לעמותה שנקראת "עמותה לילדים בסיכון" או "מרכז לטיפול וחקר באוטיזם". זוהי עמותה גדולה הפועלת בפריסה ארצית רחבה. אוטיזם הוא הפרעה נוירו-התפתחותית נרחבת. לאוטיזם שני מאפייני בסיס עיקריים, כאשר רק הופעת שניהם תוביל לקביעת אבחנה:

1. קושי בתקשורת בין-אישית - חסרים בהדדיות רגשית חברתית, חסרים בהתנהגות תקשורתית לא מילולית וחסרים בפיתוח, שימור והבנה של יחסים חברתיים עם בני הגיל.
2. קושי עם שינויים והיצמדות לדפוסי התנהגות קבועים וחזרתיים. הסימפטומים האוטיסטיים משתנים ברמת החומרה שלהם, ויש לראות כל אחד מהם על גבי רצף לעומת קיום או אי קיום. כך, למשל, הקשיים התקשורתיים עשויים לנוע בין הימנעות מרובה מקשר לבין ילדים הצמאים לקשר אך פועלים באופן לא מותאם, מאחר והם מתקשים לקרוא כוונות של אחרים ולהבין מצבים חברתיים מורכבים.

ניתן לפגוש ילדים שממעטים להביע התעניינות בסביבתם באופן המשכי, אך גם

יכולות ביטוי בציור וכתיבה. **פיתוח וגיוון יכולות המשחק** – שיפור יכולות המשחק של הילד לבדו ועם אחרים.

הילדים מאוד חמודים. מבחינה חיצונית הם נראים רגילים לגמרי ולאחר הכרות קצרה מבחינים שהם ברמת תפקוד נמוכה יותר. העבודה מאוד אינטנסיבית מבחינה רגשית, ופיזית. כמטפלת אני צריכה להיות כל הזמן מרוכזת ומכוונת לילד. כל ילד מקבל טיפול פרטני ומשתתף גם בקבוצות קטנות. במסגרת הגן יש פעם בשבוע ישיבת צוות ופעם בשבועיים ישיבת צוות של המרפאות בעיסוק ביחידה. בנוסף כל מטפל מקבל הדרכה פרטנית.

-יש סיפוק?

כשרואים שילד שעבדתי איתו התקדם והתפתח יש סיפוק גדול. יש ילדים שקשה לראות אצלם התקדמות וזה כמובן יותר קשה ויוצר לעיתים תסכול. בדרך כלל הילדים נמצאים בגן שלוש שנים ברציפות, נוצר קשר, ולאורך זמן אפשר לראות את התקדמות הילד בפרספקטיבה של זמן. לפעמים ילדים מתקדמים יוצאים למסגרות של שילוב באופן חלקי ואף מלא. ולפעמים אחרי שלוש שנים מאפשרים לילד לעבור לשנה רביעית לגן רגיל.

בעמותה הזאת עבדה קודם ברוריה, והיא זו שהביאה אותי לעבודה, ועכשיו טובה פניני הצטרפה לאחר המלצתי. עד לפני כמה זמן יעל עופר הראל שימשה כעו"ס בעמותה.

-יש איזו פריצת דרך בטיפול באוטיזם כיום?
עד לפני כמה שנים ילדים עם לקות בתקשורת ובשפה השתמשו בתקשורת חלופית תומכת

(תת"ח) שבעיקר היתה בכרטיסיות וסמלים. כיום נכנס בהרחבה השימוש בטכנולוגיה מסייעת במחשבים ובאייפדים. האיפד הינו כלי נורמטיבי העוזר למשתמש בו להרגיש כחלק מהאוכלוסייה ולא כנוזק. בעזרת האיפד אפשר לשפר מיומנויות שפה ותקשורת בתוכנות המותאמות לכך, לשפר מיומנויות משחק ומיומנויות קוגניטיביות ולתרגל דרך משחק מיומנויות חיים שונות ומגוונות.

-מה מסגרת העבודה שלך?

אני עובדת בגנים האלה כבר שנה רביעית, ונוסעת 4 ימים בשבוע לעבודתי. היקף המשרה הוא שלושה רבעים, ואני משלימה בקיבוץ בכל מיני עבודות. מטפלת מעט במכון ריפוי בעיסוק ולאחרונה נכנסתי יחד עם רבקית ללוות את תוכנית תל"מ. אני מגיעה לעבודה וחוזרת ממנה בעזרתו של ענף הרכב ביבנה, ועל כך תודתי לנהגים השונים.

לסיכום?

ילדים עם אוטיזם שונים אלו מאלו כמו שילדים רגילים שונים זה מזה: ביכולותיהם הקוגניטיביות, בכישרונותיהם, בקשייהם, בטמפרמנט שלהם, באופי ובהעדפות שלהם, במוטיבציה שלהם, בנטיות ליבם. כל ילד עם אוטיזם הוא קודם כל אינדיבידואל, אדם עם אישיות ייחודית ועם עולם פנימי, שאותם יש להכיר על מנת לגלות את הדרך המתאימה ביותר עבורו, זו שתסייע לו להתפתח ולהתקדם.

אני שמחה על ההזדמנות להכיר את האוכלוסייה הזאת ולעבוד איתה, ולומדת להעריך את הדברים הקטנים והמובנים מאליהם.

נוי עובדת בשירות לאומי בהוסטל של עמותת "על"ה גדרה", המיועד לילדים ונוער בגילאי 9-20 הנמצאים על הרצף האוטיסטי בתפקוד בינוני.

מה כולל התפקיד שלך?

נוי: "במהלך היום הילדים מפוזרים לבתי ספר של חינוך מיוחד ואחר הצהריים הם מגיעים להוסטל, ושם אני מלווה אותם עד שהם הולכים לישון. בשעות האלה בעיקר מעסיקים אותם. פעם בשבוע נוסעים איתם לפארק. ופעם בשבוע יוצאים לגדרה לגלידה או פיצה. יש שיעור ספורט קבוע שאנחנו עוזרות בו והם לומדים כלכלת בית, אפייה ובישול. פעם אחת הבאנו אותם למשק הילדים בקיבוץ".

ומה יעשו אחרי גיל 20?

"זאת אמורה להיות ב"מסגרת צומחת" של על"ה. בגדרה עצמה יש מרכז תעסוקה של העמותה ואני מניחה שהם ישתלבו".

איך ההרגשה שלך בתפקיד הזה?

"העבודה מספקת ומעניינת. אני בשבילם דמות חינוכית מעצם היותי בתפקיד הזה".

גאים בכך!

ראיינה: דינה ספראי

רונה היא גננת בגן של ילדים אוטיסטים. את הניסיון שלה היא רכשה בשירות לאומי שעשתה בגן לילדים אוטיסטים שנקרא "אלוטף", בבית החולים "אסף הרופא". כעת היא בעצמאות כלכלית, והיא "נקראה לדגל" להחליף באותו גן גננת בחופשת לידה. בזכות האמון והערכה שרכשה מצד ההורים והצוות, היא מונתה לגננת של כיתה של שבעה ילדים, ואחראית על שבע המטפלות של כיתתה. גם בגן שלה יש צוות פרה-רפואי במגוון בתחומים השונים.

מה נדרש ממך בעבודה כזו?

"המון אחריות, ולדעת איך לגשת לילדים ולצוות ולהצליח לקדם אותם".

את רואה בזה כיוון לחיים?

"כן. זה תחום שמאוד מושך אותי".

מה בתרבות?

ביום שני כ"ז באדר א' 28/2 – נקרין את הסרט "אולסי", סרטו של היוצר דני מנקין, בנוכחותו של השחקן האגדי - אולסי פרי. ולאחר מכן שיחה עם אולסי ועם יוצר הסרט. באולם האירועים בשעה 20.30. כמובן שכל תוכנית תתקיים בהתאם להתנהלות הקורונה. **בריאות טובה ושבת שלום!**

שוק צדקה תשפ"ב

יום שלישי, כ"ח באדר א' (1.3.22)
שמחים ונרגשים להזמינכם לארוע המסורתי של ראש חודש אדר ב:

17:00 תוצרת ילדינו ועוד - דוכני מכירה שונים
17:30 מסעדה בשרית בהפעלת הנוער

התשלום בריד אפשרי בתלושים מיוחדים שיונפקו לארוע החיוב דרך המשרד (לא מזומן).

נשמח לראותכם צוותי החינוך והילדים

ההכנסות מהמכירות יימסרו לצדקה

פתיחת מחסן התחפושות לחג פורים תשפ"ב

המחסן יפתח בין השעות 17:00-18:30 בקומה א' באולם המרכזי, בתאריכים הבאים:

מוצ"ש - ט' באדר ב' 12/3, 20:00-21:00

יום א' - י" באדר ב' 13/3

יום ג' - י"ב באדר ב' 15/3

יום ב' - כ' באדר א' 21/2

יום א' - כ"ו באדר א' 27/2

יום ד' - כ"ט באדר א' 2/3

יום ב' - ד' באדר ב' 7/3

מוזמנים בשמחה
ליאורה ואושר

* נשמח לעזרה בפתיחות השונות

משולחנו של המזכיר / נח חיות

הסעיף האחרון באספה מוקדש לשאלת הממ"דים. בקיץ האחרון הגישו חברים רבים בקשה לדון בנושא הממ"דים תוך אפשרות להשלים את בניית הממ"דים בשיכון הקומתיים (נבנו 66 ממ"דים מתוך 84). מנהלת הבניה והמזכירות סבורות שאין צורך בבניית ממ"דים נוספים מכיוון שאלה הולכים ונבנים בפרויקט הבנייה; 26 באבן דרך ראשונה ו-52 נוספים באבן דרך שנייה. במקביל, בתהליך הכנת התב"ע החדשה אנו מתכננים להקצות מספר בניינים להקמתן של יחידות דיור קטנות (עד 55 מ"ר) בהם, שיכוני הפעוטונים ושני הבניינים שבצפונה של שכונת הקומותיים. יחידות דיור קטנות אלה ישמשו צעירים, נשואים ובודדים וחשיבותן גדולה מפני שאין הן נספרות בזכויות הבנייה של הקיבוץ. הדיון בנושא החל באספה האחרונה, לפני כשלושה שבועות ונדחה על מנת לאפשר קבלת הצעות נוספות. אל מול הצעת המוסדות מציעה יעל גדיסי להשלים את בניית הממ"דים בשיכון הקומותיים בכל המקומות בהם הם עדיין לא נבנו.

במוצאי שבת הקרוב נשוב ונתכנס לאספת חברים, בחדר האוכל ובזום. הסעיף הראשון יעסוק בבחירת מנהלת חברה ופרט. צוות אד-הוק בהרכב נעם עמיר (נציג ועדת מינויים), אילה אלטמן, מיכל רפל ונח חיות (נציג הנהלת הקהילה) מציע את חמוטל דברת איתן לתפקיד. כזכור ועדת מינויים התקשתה להציע מועמד ואנו שמחים להציב גם לתפקיד זה מועמדת משלנו.

רחלי וייצמן, מרכזת ועדת תרבות היוצאת, תסכם את פעילות הוועדה. כזכור רחלי נבחרה לקדנציה נוספת וממשיכה לשאת בעול ולהוביל את הוועדה החדשה.

לאחר כמה דחיות יציג זאב ספראי, מרכז ועדת הביקורת, את דו"ח הוועדה. ועדת ביקורת הוקמה כחלק מארגון המוסדות החדש בתהליך של "הסדרת משק וקהילה". הוועדה עסקה בלימוד מוסד הביקורת ועושה את צעדיה הראשונים בנושא שהוא חדש לכולנו ואולי אף מעורר התנגדות מסוימת. אנו תקווה שהיכולת לתת ביקורת ולקבל ביקורת יהוו שלב נוסף בהתמקצעות עבודתם של המוסדות.

שלום לכולם,

משולחנה של מזכ"לית – שרה עברון | צריך רפורמה בחקלאות

צריך רפורמה בחקלאות. רפורמה מדורגת ודיפרנציאלית. זו תמצית הסוגייה. הרפורמה בחקלאות מסרבת לרדת משולחן מקבלי ההחלטות במדינה, וצורתה הנוכחית והחד-צדדית תביא נזק לחקלאות ולהתיישבות, מטבע הדברים היא מונחת גם על שולחני, במסגרת הרחבה עם שותפים רבים ונאמנים. בתחילת השבוע התכנסנו יחד – ראשי הרשויות, ארגוני המגדלים, תנועות ההתיישבות וחברי הכנסת בלובי החקלאי, על מנת להתריע על חומרת המצב ולקרוא לראש הממשלה ושרי האוצר והחקלאות לשוב לשולחן המו"מ. המקום שנבחר לכנס, 'בארות בנגב', הוא סמלי ו חשוב. ישבנו מתחת למגדל המים המוכר, בשדות הירוקים שבין עלומים, סעד ונחל עוז, כששכונותיה של עזה ממש לנגד עינינו, והביטוי "מחרשה המגיעה עד התלם האחרון" מוחשי עד מאד. בדברי בכנס סיפרתי על המקום בו עמדנו, בארות יצחק הישנה, ועל המסר שהוא משמש עבור ההתיישבות כולה, מסר שחרוט על אנדרטת הזיכרון בכניסה, במילותיו של הנביא נחמיה: "נקום ובנינו, ויחזקו ידיהם לטובה" (נחמיה ב'). סיפרתי על מלכה וויינברגר הי"ד אישה צעירה בת 25, אשת תורה ועבודה, ניצולת שואה, שביקשה להקים עם חבריה התיישבות דתית חקלאית – קיבוץ, בשדות הללו, ועל ההשראה שהיא וחבריה נותנים לנו עד היום. ב"ה נעשה ונצליח!

מה הסיפור שלך? כנס החינוך ה-11 של

תנועת הקיבוץ הדתי

בשבוע הבא, בימים רביעי חמישי, יתכנסו במלון לביא מנהלי צוותי החינוך והגיל הרך לכנס החינוך ה-11 של התנועה. השנה יעסוק הכנס בסיפור ככלי חינוכי וקהילתי כדרך לפרוץ קדימה ולייצר מציאות. ניפגש עם מזכ"לית התנועה שרה עברון ונשאל את עצמנו מה הסיפור שלנו ברמה התנועתית – מה הם הדגלים שאנו נושאים פנימה, לתוך הקהילות שלנו, והחוצה – לחברה הישראלית, הסופר אשכול נבו שספרו האחרון, 'גבר נכנס בפרדס' יצא בשנה האחרונה, יספר לנו איך מספרים סיפור הלכה למעשה וידבר על תהליך הכתיבה ושתף גם בסודות מחדר הכתיבה. בני גושן – איש חינוך, אקטיביסט ופעיל חברתי, ישתף אותנו במיזם 'סיפור על הדרך' של הקהילה האתיופית ובחשיבותו לתהליך הקליטה של בני העדה בחברה הישראלית. במהלך הכנס נכיר מקרוב מגוון אפשרויות לתהליכי חיבור בין מערכות החינוך לסיפור הקהילתי המקומי, וכיצד ניתן להשתמש בסיפורים הללו ככלי שיווק. בין שאר החוויות והמפגשים שמצפים לבאי הכנס, ננצל את היומיים האלו גם לסיורים במקומות מעוררי השראה, גם לפרגון לצוותי החינוך על עבודתם המסורה, ובמיוחד בשנתיים האחרונות, ונאפשר להם – לכל צוותי החינוך שלנו, אתנחתא קצרה לאחר שנתיים עמוסות וגדושות. מחכים לראות את כולם!

שבת שלום, שרה עברון וחברי

המזכירות הפעילה

חוויה בלתי נשכחת

טיול מספר 3 ליד
חאן סהרונים

מרפאה - אחות חירום 4000 / 050-6998317, איחוד הצלה 1221,

קבלה ד"ר מיטל: יום א' (20/2) – 15:45-17:00. יום ג' (22/2) – 00:00-7:30, יום ה' (23/2) 0:00-7:30.

בדיקות דם – יש לתאם תור מראש.

המשך חורף חמים ונעים,

הודעה חשובה ותזכורת !!!

אנו מבקשות להדגיש כי בקשות למרפאה יש לשלוח למייל המרפאתי אותו אנו

בודקות מידי יום ביום mrkyavne@clalit.org.il

וזאת למען יעילות וסדר נכונים.

בריאות טובה – 113 המרפאה

עם רוח צפון

לאה גולדברג

יצאנו לדרך המלך
תני נד, רעיה, ונגלך
שדות מוריקים אראה לך
אשר מימינך ושמאלך.

זו דרך דורות נרמסת
פתוחה וידועת אופן,
קרונות עמוסי אספסת
עגלות רכבים במעופן.

פדי הקלב העירוה
עם שחר יום-יום, דור-דור
חוזרים בתשובה עברוה
נדרי תשובתם לנדר.

והיא - רחבה ומחניכת -
נמשכת בין כפר וקרן.
מה טוב, מה נעים ללכת
על פני עפרה הרך.

ראי, סגח אדמדם מדלג בה
ראי, אפק נפתח ממולך:
בדרך המלך נגבה
עם רוח צפון גלך.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com

המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישביין.